

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy kisfiú és egy kislány.

A kislány nagyon szeretett a játékaival játszani, vigyázott rájuk, mindig elpakolta őket játék után, és soha nem dobálta őket, ezért a játékok nagyon szerettek a kislánynál lakni.

Azonban a kisfiú mindig dobálta a játékait, leszakította a maci fülét, elszakította a könyvek lapjait, belefirkált a könyvekbe és soha nem pakolt el, mindig mindent a földön hagyott. Anyukája sokszor veszekedett vele a rendetlenség miatt és persze a játékok is utáltak ilyen összevisszaságban élni.

Egy éjszaka megelégték a játékok, hogy így bánik velük a kisfiú és sokat gondolkodtak, hogy mit tudnának tenni. Kitalálták, hogy ők bizony itt nem maradnak tovább, mert a kisfiú nem becsüli meg őket, inkább átvándorolnak a kislányhoz, mert ő mindig olyan kedves velük. Fogták magukat, és elindultak a szobán keresztül ki az előszobába, majd nagy nehezen kinyitották a bejárati ajtót és már meg is látták a kislányék lakásának ajtaját. Egymás hátára álltak és becsengettek. Amikor a kislány kinyitotta az ajtót, nagyon elcsodálkozott.

- Hát ti, hogy kerültök ide? - kérdezte.

- El szeretnénk költözni a kisfiútól, mert nem vigyáz ránk, mindig csak dobál minket, soha nem pakol vissza a polcra, és még a maci fülét is letépte, és nem kérte meg az anyukáját, hogy varrja fel - panaszkodtak a játékok.

- Kérlek, fogadj be minket!!! - könyörögtek a kislánynak.

- Nem lehet. Mit fog szólni a kisfiú, ha nem talál egy játékot sem a szobájában? - kérdezte a kislány.

- Kérünk, kérünk, fogadj be minket! - könyörögtek a játékok.

Addig-addig kérlelték, míg végül azt mondta:

- Na jó, gyertek be! - és szépen elpakolta őket a polcra, megvarrta a maci fülét, és összeragasztotta a könyveket.

Másnap, amikor a kisfiú felébredt, nagyon elcsodálkozott, hogy hova lettek a játékaik. De aztán nem törődött vele, tett-vett, tévézett, míg végül nagyon elunta magát. Mivel nem volt mivel játszania, átcsengetett a szomszéd kislányhoz.

- Szia, átjöhetek játszani hozzád? - kérdezte.

- Persze -felelte a kislány.

Amikor belépett a szobába nagyon elcsodálkozott, hiszen ott volt az ő összes játéka.

- Hát ti mit kerestek itt? - kérdezte.

- Átjöttünk a kislányhoz, mert te nem vigyázol ránk és nem törődsz velünk. Mindig rendetlen vagy és leszakítod a maci fülét is! Így mi nem szeretnénk veled lakni.

- Óh! - sópánkodott a kisfiú. - Kedves játékok, kérlek, gyertek velem haza, megígérem, hogy többet nem leszek rendetlen, mindig elpakollak benneteket, nem firkálok a könyvekbe és nem szakítom le senki fülét és farkát sem. Gyertek haza, kérlek, kérlek!!!

Addig-addig kérlelte a játékokat, míg azok nagyon megsajnálták a kisfiút és hazamentek vele.

Ettől kezdve a kisfiú nagyon vigyázott a játékokra, szépen játszott velük és mindig elpakolta őket a polcra. A játékok pedig nagyon boldogok voltak, hogy a kis gazdájuk ilyen okos nagyfiú lett és ennyit törődik velük. Most már ők is jól érezték magukat a polcokon, és éjszaka, amikor a kisfiú aludt, mindig megbeszélték, hogy milyen jó, hogy itt lakhatnak.

Jó éjszakát!